

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕМОВИН У СИСТЕМІ «РОДИЧІ – ПАЦІЄНТ – ЛІКАР»

Перемовини у системі «родичі – пацієнт – лікар» є складним процесом, який включає в себе ряд психологічних особливостей. Взаємодія може бути стресовою як для пацієнта, так і для його родичів, особливо якщо стан пацієнта серйозний або загрозливий для життя. Це може впливати на сприйняття і реакції всіх сторін участі [1].

Успішні перемовини в цій системі часто ґрунтуються на взаємній довірі між лікарем, пацієнтом та його родичами. Важливо, щоб усі сторони відчували, що їхні інтереси, потреби та побажання розглядаються серйозно.

Лікарі повинні виявляти емпатію до пацієнта і його сім'ї, розуміти їхні емоції, турботи та потреби. Це допоможе зберегти взаємоповагу та сприяти позитивним взаємодіям. Ефективна комунікація важлива для забезпечення взаєморозуміння між усіма учасниками. Це включає в себе чітке висловлення інформації, відкритість до питань і уточнень, а також слухання і врахування точок зору кожної сторони [2].

Успішні перемовини можуть також залежати від підтримки, яку пацієнт отримує від своїх родичів та лікарів. Важливо, щоб усі сторони відчували підтримку та розуміння важливості своїх ролей у процесі лікування.

Родичі і пацієнт можуть мати різне сприйняття ризику та прийняття рішень. Важливо збалансувати їхні потреби та бажання з медичною необхідністю та ризиками.

Загальний успіх перемовин у цій системі залежить від взаємодії всіх учасників, їхньої здатності до співпраці та розуміння психологічних аспектів, що впливають на всіх учасників [1].

Психологічні особливості перемовин у системі «родичі – пацієнт – лікар» є складними та мають велике значення для успішного лікування та добросовісної підтримки.

Учасники цієї системи можуть переживати велику емоційну напруженість через хворобу пацієнта, страх перед медичними процедурами або невпевненість у результаті лікування. Це може впливати на їхню здатність чітко сприймати інформацію та взаємодіяти один з одним.

Взаємна довіра між пацієнтом, родичами та лікарем є важливою складовою успішного лікування. Лікар повинен намагатися заспокоїти пацієнта та його родичів, показуючи свою компетентність та здатність надати ефективну медичну допомогу [2].

Лікар та родичі повинні проявляти емпатію до пацієнта, сприймаючи його почуття та переживання. Емпатія допомагає зменшити стрес пацієнта та підвищує відчуття підтримки. Ефективна комунікація в цій системі є важливою для забезпечення взаєморозуміння та сприяння успішному лікуванню. Лікар повинен здати пояснити план лікування та надати достатньо інформації для прийняття рішень.

Родичі пацієнта можуть відігравати важливу роль у підтримці та допомозі пацієнту. Їхня присутність, слова підтримки та здатність допомогти у вирішенні питань можуть зробити значну різницю в емоційному стані пацієнта [1].

Родичі можуть переживати стрес та страх за здоров'я свого близького. Їм важливо отримувати достовірну інформацію про стан пацієнта та можливі ризики лікування.

Розуміння та управління цими психологічними аспектами є важливим для лікарів та родичів, щоб забезпечити ефективне лікування та підтримку пацієнта під час хвороби.

Список використаних джерел:

1. Зливков В.Л., Лукомська С.О. Спес Гіппократа: основи психології спілкування для медичних працівників / В.Л.Зливков, С.О. Лукомська. – Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М.; К., 2017. – 208 с.

2. Медична психологія: підруч.; за заг. ред. докт. мед. наук, проф. І. Д. Спіріної. Дніпро: ЛІРА, 2022. 300 с.

*dr Piotr Wojnicz
lic. Magdalena Możejewska*

*Filia w Elku
Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego (Poland)*

**KOMUNIKACJA ZE SPOŁECZEŃSTWEM W ZAKRESIE
PRZECIWDZIAŁANIA PRZESTĘPCZOŚCI - POZYSKIWANIE I
PRZETWARZANIE INFORMACJI PRZEZ ORGANY ŚCIGANIA W
POLSCE**

Utrzymywanie stałego kontaktu organów ścigania w zakresie zwalczania przestępczości ze społeczeństwem stanowi bardzo istotny element tej działalności. Policja zgodnie z przyjętymi zasadami jest scentralizowaną, uzbrojoną i jednolicie umundurowaną formacją powołaną w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz mienia[1]. Tym samym posiada ona swoją własną specyfikę Policja na podstawie ustawy została uprawniona do zagwarantowania bezpieczeństwa publicznego, w tym zapewnienia prawidłowego funkcjonowania szlaków komunikacyjnych. Według Stanisława Sagana[2, s. 157] pod pojęciem „policja” należy rozumieć „specyficznie zorganizowane korpusy osobowe, których celem jest ochrona konstytucyjnego ustroju państwa oraz zapewnienie porządku publicznego”. Magdalena Rudnicka[3] zwraca uwagę, że „na tle innych organizacji publicznych Policję odróżnia sposób realizacji określonego celu. Policja bowiem służy społeczeństwu. Wykonuje działania z zakresu bezpieczeństwa oraz porządku publicznego. Jacek Ziółkowski[4, s. 49] twierdzi, że najważniejszym zadaniem Policji jest działanie prewencyjne, którego założeniem jest utrzymanie ładu i bezpieczeństwa w kraju.

Służby specjalne, w tym również Policja, opierają swoją działalność na wiedzy wynikającej z uzyskanych informacji. Instytucje te zdobywają niezbędną wiedzę